

дрий Кѷрилъ изнамѣрилъ. Тыя рѣчи ако и да можатъ полесно и найприлично да ся ѿнесутъ на глаголитската азбука, защо то коренно никаквѫ третиѣ Славенска азбука нѣмамы; но понеже така вече явно противословимъ на свидѣтелството, което ни дохожда ѿ Далматинското священство ѿ край 13. стол. и изобретеніето на глаголитската азбука Іерониму приписува, а така сѫщо и на свидѣтелството съ таѣ Охридска легенда съ временното или малко постарото, което ни дохожда ѿ Николая пресвитера Рабскій (1222), който сѫ обляга на глаголитскіѧ рѣкописъ, псалтырѣтъ, щото е за времето Феодорово, Архиепископъ Солонскій (въ л. 640, а както дума Асеманъ Архиепископъ Сплетскій помежду 880 — 890) писанъ; то безъ други доказателства съ каквyro може да ся даде ѿвѣть на тоя въпросъ, неможа никакво за истината или не истината му мнѣніе дадамъ. — Само тва имамъ тута юще дакажа, чи сирѣчъ оныя незнатни листове, ѿстатцы ѿ глаголитските рѣкописы, ѩто то ся въ нѣкои Македонски манастири намиратъ, сами ѿ себе за нѣко распространено и обще употребленіе на глаголитската книжнинѣ достаточно и доволено свидѣтелство неможатъ да дадіятъ; за-